

„Preko Atlantika do Pacifika“

Don Ante Politeo i Dr. Ante Tresić-Pavičić

III.

Osim „Glas Naroda“, izlazili su u to vrijeme u New-Yorku srpski „New-York Vesnik“ (ured. prof. Tomanović) i tjednik Franka Zottia „Narodni List“. U Allegheny „Napredak“ (ured. Skrivanić) organ N. Hrv. Zajednice. U Chicagu „Chicago Sloboda“ (ured. Polić). U Seattle „Sloboda“. U San Francisko „Hrvatska Sloga“, potla „Jadran“.

Srpski „New-Yorski Vesnik“ je pri koncu god. 1897 donio članak pod naslovom „Naša Dika“ i priopćio vlastoručno pismo biskupa J. J. Strossmayera; a to da me obrani protiv napadaja Zottlevog „Narodnog Lista“ kojemu sam pokvario bio račune prigodom pokretanja „Hrvatske Kolonizacije“, na čelu koje bijaše začasni pretsjednik Ivan Ljubić, osnivač i aktivan pretsjednik N. Hrv. Zajednice.

U ono doba „Narodni List“ izlazio sedmično. Ja sam bio tajnikom i novinarskim izvjestiteljem rečene Kolonizacije. Priobćio se njen Program u svim našim listovima u Americi i u nekim u Zagrebu. Izdali su se letaci i upisnine od 1 dolara. Utjeralo se na hiljade. Nu kad sam otkrio nepoštene namjere glavnog Odbora, dadoh ostavku, javno raskrinkajuć te narodne gulikože, te spasio 10.000 (deset hiljada) obitelji od sigurne propasti. „Glas Naroda“ New-York i „Hrvatska Sloga“ San Francisko su mi otvorile stupce. Cijele stranice sn obuzimali moji članci na obranu hiljada i hiljada hrvatskih seljaka i radnika, koji bi bili strada, a Frank Zotti, Ivan Ljubić, Kuharić „and company“ podijelili svoticu miliona dolara. U tom rodoljubnom poslu su mi pomogli najviše rečeni Frank Sakser i Dr. Juraj Sladović, advokat u New-Yorku.

Naravno da ta prokleta „Banda“: zlogasni Frank Zotti, Ivan Ljubić i nekoji članovi glavnog Odbora N. Hrv. Zajednice morala je strašno graknuti. Stoga podigoše hajku na me, bacajući se blatom na krivca njihove katastrofe.

— Prije nego počnem konkretno kvotirati stranice iz knjige „Preko Atlantika“, vrijedno je da upoznam javnost s jednim slučajem, što se zbio u Zagrebu, a koji

karacterizuje generično mentalitet i etične osobine glavnih vodja našeg naroda u Sjedinjenim Državama.

Netom je u blagajnu ušlo dovoljno dolara, famozni kolonizatorni Odbor posla Ivana Ljubića u Evropu, t. j. ravno u Zagreb sa svim punomoćima. Imao je nalog da zainteresuje „hrvatsku“ vladu u smjeru ostvarenja njihovog programa, t. j. da se preko novina i agenata, uvede u kolo te kolonizacije do 10.000 (deset hiljada) obitelji. Tada je u Hrvatskoj vedrio i oblačio krvnik Kuen-Hedervary. Ljubića, dvaput pretsjednika i N. Hrv. Zaj. i Hrv. Kolonizacije, Ban primi pompozno. Poslije audiencije, ambiciozni Ljubić, sa zlatnim štapom, velikim briljantom na prstu i sa krunom na kravati, okićenom dijamantima izveze se sa Hedervaryem kao njegov gost preko grada.

Suvišan je svaki koment. Ali je Ljubić u svojoj ambiciji, inače čestit i vrlo zaslužan za narod, nasjeo savjetima i prljavoj taktici Franka Zottia, tog najvećeg pljačkaša hrvatskih radnika, radi koga je propalalo u Americi i u kraju na hiljade majki.

Ali ću od ovom važnom predmetu kašnje potanje, pošto zainteresovani u Alleghenu su ga namjerno zabašurili i bacili u zaborav, da si spase glavu, da uzmognu i dalje sisati krv hrvatskom narodu u Americi i u (kako se kaže) starijima kraju.

— Vraćam se sada na moj predmet. Pitam Tresića jeli moguće da ti koji si došao kašnje u Ameriku, te si obišao tolike gradove, sela, tvornice i rudokope, gdje živu naši ljudi, nijesi ipak naišao na ikoga koji bi ti bio barem spomenuo ovakvu moju socialnu akciju za spas i dobrobit hrvatskih radnika i seljaka, izvršenu 9. i 8 godina prije tvog dolaska?

Čudnovato da nisi ni riječi čuo o mojoj glasovitoj polemici prigodom rečenog kolonizatorskog pokreta!

Ipak su sve hrvatske i srpske novine u U. S. A. o tom pisale, i Don Ante bijaše junak dana od Atlantika do Pacifika.

Osim spomenutih novina „Glas Naroda“, „Hrvatska Sloga“ i „Newyorsk Vesnik“, takodjer u Allegheny „Napredak“, u Chicago „Chicago Sloboda“, u kojem si

gradu ti najviše boravio, konferencija izrekao; gdje si tada (1906.) jedva smetnuo dovoljno dolara za povratak u Evropu, sve te novine mnogo su toga pisale, u početku protiv mene, potla odobravali moj energični istup za dobro naroda.

„Hrvatska Sloga“ takodjer je tiskala vlastoručno pismo Biskupa Strossmayera, s čime sam užitkao svakoga.

Pa ni Dr. Lauš, župnik sv. Nikole, Allegheny, tvj hodža i veliki dobročinitelj, koji te je spasio od stradanja; ni poštenu P. Pavlinac, ni Zdravko Muzina, ni J. Marehnić, ni Dr. Milan Kovačević. Niti u Chicagu Dr. Ante Blankini — najčestitiji Hrvat u Americi — ni tvoj miljenik Sirovatka, ni tvoj toliko hvaljeni Ante Randić, o kojima si onako uzhitno i uzvišeno pisao; što me najviše čudi da ni Juraj Mamek i A. Janaković, bariton Andro Kozmy (Kuzmić), pa nebrojni znanci u San Francisco Dr. Jurkovičk, Prskulić itd. nisu nikad tebi riječi pregovorili o mojim preko Amerike poznatim i za narod važnim pothvatima, prama kojim tvoje konferencije i pjesme, osobito tvoja poznata „djela“ u Zagrebu i u zemlji gube polak vrijednosti.

Tako Tresić, da podrži pašjaluk tih gulikoža u glavnom Odboru N. Hrv. Zajednice, zamoljen, napisa članak u prilog Zajednice.

Kad se je jedinstvo N. Hrv. Zajednice počelo kolebati, pače već bilo rasklimalo, te mnogi odsjeci države Illinois, naročito u gradu Chicagu, izldjoše iz Zajednice, velikodušni i vrli „patriota“ Dr. Ante Tresić-Pavičić priskoči im zgodno u pomoć.

Evo šta on sam piše o tome u svojoj knjizi „Preko Atlantika“ na str. 76:

„Kad sam po drugi put bio u Allegheny, to jest na povratku u Evropu, zamoliše me, da im napišem jedan članak u prilog Zajednici, da otklonim, ako je moguće raspanuće. Ja to učinih, premda nisam imao baš osobitih razloga, da budem zahvalan Alleghenskim vodjama (nijesu mu dovoljno dolara usuli u torbu, moja opaska) jer sam bio uvjeren, da će raspanuće biti štetno, jer preuranjeno. Članak je izišao najprije u Skrivanićevom „Napretku“, pa u „Zajedničaru“.

(nastavlja se)

Don A. Politeo.

Ferenc He czeg.

Janko polazi pravim putem

VI.

Oborivši oči pozlaćeni štrop bila je prva stvar, koju ugleda. Gde bijaše? Mesto mu je bilo potpuno nepoznato. Ležao je na nekoj velikoj i mekoj postelji, i mnogo ga boljahu ruke, — skoro čitave povezane. Ugleda pred sobom majku na koljenima, a opazi i neku drugu staru gospođu. . . .

Najednom se spomenu svega što se zbililo. Zatvori oči i poče misliti kakovu bi čudnu ispriku mogao naći, da se izvuče iz nepravde.

Iz susedne sobe dopirao buka glasnog razgovora. Bijaše to bučni razgovor između dvojice ljudi, od kojih je jedan bio otac Jankov (on mu prepozna odmah glas). Ali tko bijaše onaj drugi čovek?

— Nečuvenci! — skoro vikaše nepoznati glas. — Ne bi čovek verovao, da je jedan dečak od deset godina bio sposo-

ban da to uradi. Vrtlarova kći pripovedila nam je sve . . . Igrahu se u perivoju, kada opaziše da kroz prozor potkrovlja suklja dim. Htedoše obavestiti poslugu, ali kako ne nadoše nikoga, potrčaše gore. Potkrovlje je već čitavo bilo u plamenu! Hrabro se dečak obori na vatru i uguši je! Koliko junaštva, koliko li odlučnosti! I koliko bi se ljudi moglo na nj ugledati. Zapalilo mu se odelo, opekne ruke, ali ništa zato: on prestade samo kada je pobeđio! Sada znamo uzrok požaru: jedna greda nalazila se iza dimnjaka, jedna iskra, i — gotovo . . .

— Mariska je pametna devojčica! — pomisli Janko sam sobom.

— Sada znam kako da se vladam. — I odmah se pridigne i sedne na krevet, smeškajući se mami. A majka mu uze ruku i poljubi je jecajući.

Toga časa ude u sobu otac sa nepoznatim čovekom.

— Eto nam Jankal — reče otac sa nekom svečanom nježnošću.

A zatim, okrenuvši se dečaku, doda :

— Ovo je gospodin grof, koji kaže da si se podnio vrlo dobro . . .

— Dragi moj mladi prijatelju, — reče grof, — daj mi tvoju ručicu, koju hoću da stisnem ne kao ruku jednog deteta, nego kao ruku hrabrog čoveka, koji je zaslužio naše poštovanje! Jer te ja poštujem mnogo, veoma mnogo!

— S'ne moj, — reče otac, — nemoj nikada zaboraviti što ti reče gospodin grof. Možeš celog života biti ponosan radi tih reči, jer nikada nisu bile rečene jednom detetu kao što si ti.

I rekavši to sagnu se da poljubi sinčica, koji se oseti blaženim i ponosnim.

I majka i stara grofica poljubiše Janka.

Zatim dečaka odnesu kući. Ostaviše ga u krevetu preko celog dana. Sutradan mu dopustiše da izide iz sobe. Još je imao zavezane ruke: i u te ruke gledaše svet sa dobroćudnim sažaljenjem. Sam Janko gledaše ih sa nekim ponosom. . . .

Opaska. Zašto Tresić-Pavičić ne odgovara?

Da je on pravi učenjak i veliki pjesnik kako ga nekoji prikazuju; dakle pjesnička duša i genijalan stvaratelj, umjesto što je stihotvorac, t. j. majstor tehnike stiha i studenih oblika bez originalnosti; on bi sigurno znao, da svaki visoki um uvijek bijaše širokogrudan, te u srce svoje primao one, koji se diču imenom čovjeka. Bio bi on ponosan na sama sebe, kad bi u srcu gojio osjećaj duboke ljubavi u svom odnosu prema bližnjemu.

Ali ponos, čast i borbenost kako se u njemu ispoljuju, to su riječi bez značaja. Njegova je individualnost asocijalna, izolirana, te ne shvaća da osjećaj osobnosti, da vjera u svoj vlastiti genij su ludost, koju treba izliječiti. Tresić jest jedan „superhomo“! A sime takvih će duh vremena iskoreniti.

„Ja mrzim, piše Salamun o mudrosti, na ponositost i na oholost i na zli put i na usta opaka“.

(Priča Salam. gl. 8, 13)

Naši dopisi

Krapanj

22. IV. BOGATI LOV RIBE. Ribarska družina Krste Tanfara Vicina i Frane Milutina pok. Grge, uhvatila je danas na „pošti“ zvana „Gusterna“ 192 komada tunja i oko 6.000 komada rumba, što po prilici iznaša oko 10.000 kg. ribe. Druga ribarska družina Krste Milutina pok. Nikole i Frane Tanfare Lovrina, uhvatila je oko 1500 komada rumba, što iznaša oko 2000 kg. ribe. Ovoliko mnoštvo ribe nijesu naši ribari odavna uhvatili. Bilo je već i vrijeme, da nešto obilatije ulove, jer im je lovina išla loše a troškova su imali dosta. S D.

Oklaj

20. IV. NAŠE NEVOLJE I POTREBE. Kriza je kod nas akutna i nesnošljiva. Kako je poznato, uslijed suše, propala je sva žetva dok ono malo vina što ga imamo, pored svega toga što je najbolje vrsti, nažalost ne može se ni prodati, ni darovati. Težak nikako ne može da dođe do novca, pa je pravo čudo što je živ i da nije umrao od gladi. Nastojanjem Crvenog krsta, primili smo još po Božiću, 2000 kg. kukuruza za siromašnije. Bilo bi dobro da nas se Crveni krst opet sjeti. Vlada nam je poslala 4 vagona pšenice, koju je narod odradio na tučaniku kamenu. Zahvaljujući zauzimanjem našeg načelnika g.

Otac je vodio sa sobom Janka skoro, da tako rečemo, i u zvanične posete, sa izgovorom, da hoće uvek da pazi na sinčića, jer da mu je bila potrebna pažnja, a uistinu samo da bi svi videli one zavoje. I doista svak je smatrao za dužnost svoju da pomiluje detetove obraze, da ga zastavi na ulici . . . Župnik pak sa suzama u očima održa mu mali lep govori.

Dogodi se, da je trebalo ići u vinograd. Povedoše i Janka i skoro skoro, da ga nisu još uvek ruke boljele, otac bi mu bio dozvolio da kočijaši.

Grc ih poseti tri dana posle. I bijaše donio lepa mala kolica sa upregnutim konjićem kao dar svom šticeniku. Ovaj je gospodin silno zavoleo Janka. Kako celi život bijaše posvetio obožavanju smelosti, sada se smatraše sretnim što je našao csobu prema kojoj može da iskaže svoju osobitu ljubav, tim više što je ta smelost bila utelovljena u jednom detetu. Izjavi još da za slična dela nije sposobno nego jedno mađarsko dete i da je čin sam po

Koste Čorića, primili smo 7 vagona kukuruza, koji su imućniji općinari primili za gotov novac, a 5 vagona kukuruza, koje je općina na svoj račun dobila, dato je narodu na otplatu, na godinu dana. Apelujemo na kr. Vladu, da bi nam poslala

još koji vagon pšenice da je narod odradi. Isto tako molimo gosp. načelnika da se zauzme da bi općina dobila sumpor i galicu, pošto narod, uslijed oskudice novca ne može da ju nabavi a zeman za prskanje već je nastupio. Prominjanac

GRADSKA KRONIKA

SIMO VULINOVIĆ-ZLATAN

Apsol. veterine.

Još nijesu zazelenili svježih humci nad grobovima rano sahranjenih i oplakanih drugova naših; još ni suze, koje smo proliili nad humcima njihovim, presušile nijesu; još ni jeka, što ponavlja bolni jecaj, utišala nije — a evo se opet, nenadano i naglo, među redovima našim, pojavila avet smrti, i svojim hudim plaštem prekrilila jednog od najmilijih, jednog od najvoljenijih. Nesmiljena njena kosa, zahvatila je našeg dobrog i dragog Simu, baš u momentu, kad je imao da ispuni nade svojih milih roditelja; u momentu, kad je imao da se osposobi u svojim pregaranjima i posveti cilju kojem je težio. Njegova smrt izgleda nam kao san; mi u nju ne vjerujemo, jer pod dojmom krute zbilje još jače iskrsavaju pred nama slike njegove omiljele i vesele pojave; još jače nam bruji zvuk njegova glasa i pjesme, kojom nam je znao i u najtmurnijim časovima da razgoni teške misli i razvedruje duše.

Blagopok. Simo bio je prava duša od čovjeka. Uvijek veseo i nasmijan, znao je on da svojim nenametljivim držanjem stekne velike simpatije u redovima nas studenata. Kao vatreni sportaš okupljao je oko sebe uvijek brojne omladince, kojima je po čitave satove davao upute o radu na sportskom polju. Plivačka sekcija P. Š. „Krke“, J. Š. K. „Jadran“, plod su njegovih nastojanja. Koliko li smo se radovali, kad nam je obećao da će u našem listu preuzeti sportsku rubriku. Upravo se je tada starao da naš nogometni klub dobije svoje igralište. Pričao nam je dugo o tome. Nego, eto, neumitna sudba, htjela je da njegova neumorna ruka odjednom

klone, i da ga za uvijek istrgne iz redova naših, baš u času kad smo ga najviše trebali.

Našeg dragog Sime više nema među nama! Izmiču nam, jedan po jedan, najbolje i najotpornije snage naše.

Neka mu je vječni pokoj, a teško ucviljenoj obitelji i rodbini naše iskreno saučestuje.

Program svečane komemoracije Zrinskog i Frankopana. Sokolsko društvo i Jugoslovenska matica u Šibeniku priređuju dne 1. maja svečanu komemoraciju prigodom 261 obljetnice herojske pogibije Petra Zrinskog i Krste Frankopana. Tom prigodom održaće se zadušnice na staroslavenskom jeziku u 9 sati prije podne u crkvi sv. Jakova. U 11 i po sati svečano pomen slovo koje će održati g.g. Prof. J. Gršković i Prof. J. Batinica u gradskom kazalištu. U 12 sati Sokolska glazba priređuje koncert na Poljani Kralja Petra.

Red Bogoslužnja kroz strasnu i svijetlu sedmicu: 1. *Cvjetli:* Večernja na Lazarevu subotu u 7 sati, jutrenje na Cvijeti u 6 sati prije podne, liturgija arhijerejska u 9 sati, jutrenja vel. ponedjelka u 7 s. u večer. — 2. *Veliki ponedjeljak:* Predeosvećena liturgija u 9 sati, jutrenja vel. utorka u 7 s. večer. — 3. *Veliki utorak:* Predeosvećena liturgija u 8 sati, jutrenja vel. srijede u 7 s. večer. — 4. *Velika srijeda:* Predeosvećena liturgija u 8 sati, jutrenja vel. četvrtka u 7 s. večer. — 5. *Veliki četvrtak:* Vasiljeva liturgija u 10 s., jutrenja sa 12 evanđelja u 7 s. večer. — *Veliki petak:* Carski časovi u 9 sati, večernja sa propovjedi u 4 s. popodne, jutrenja sa statijama u 7 s. večer. — 7. *Velika subota:* Vasiljeva liturgija u 11 sati.

1. *Uskrs:* Litija i jutrenja u 3 sata

VII.

Najednom, dakle, Janko bijaše osvojio sva srca, i on se toplo od sreće. Od jedne ništice, od poniženog deteta, postade slobodan čovek! I svrši, da je napokon i Janko verovao, da je izvršilo veliko i plemenito delo u grofovom potkrovlju. A činjenica, da je on bio palikuća, i mnoge druge stvari, bijahu potisnute u potpunu tamu od onoga, što je kasnije nadošlo. Pomiri se sa braćom, koji osetiše neku naklonost prema Janku, blagodareći onim kolicima sa konjićem. I Janko im pokaza kako se može nježno voliti, i ako sa neke visine, igrajući kroz to ulogu zaštitnika nemoćnih. . . .

Treba bez sumnje zahvaliti uticajnom zalaganju grofovom, da je dečaku bilo dozvoljeno polagati popravni ispit: ali bijaše isključivo dečakova zasluga, da je za Božić mogao doneti onako sjajnu svedodžbu. A otac, pročitavši je, s uverenjem reče:

— Ala su ovi profesori čudan svet

sebi dovoljno jamstvo za budućnost mađarskog naroda . . .

Raspita se za nauku . . . .

A kod tog pitanja otac pokuša da smeškom sakrije zabunu . . . . Ohrabri se i prizna, da je Janko bio bačen iz dva predmeta i da mora opetovati godinu. Ali te dvije ništice Jankove upravo raspoložije grofa.

— Pa to je krasan dečak! — reče. — Razume se da jedan dečak sa čeličnim karakterom kao što je njegov, sa onim njegovim osećajem nezavisnosti, ne može da podnosi školska cepidlačenja!

I hajde da priča kako je i on mnogo puta bio izbačen iz zavoda. Grofovo dobro raspoloženje postade još i jače, kad i otac Jankov prizna, da je bio par puta „udaljen“ iz škole. . . .

Napokon se složiše: da su samostalni odlučni dečaci u glavnom slabi učenici, dok su oni prvi u školi, — i ovde sa kakvom iznimkom, — skoro svi podmukli i mlitavi, na svaki način bez karaktera!

arhijerejska liturgija u 9 sati, večernja u 9 s. popodne. — 2. *Svijetli ponedjeljak*: (u Varošu) Jutrenja u 6 sati, zlatoustova liturgija u 10 sati, večernja u 6 s. večer. — 3. *Svijetli utorak*: Jutrnja u 6 sati, zlatoustova liturgija u 10 sati.

U Šibeniku, 22 aprila 1932. Upravitelj Srpske Pravoslavne Parohije: Arhijerejski namjenik: Protoj. Krstanović.

Glavna godišnja skupština Udruženja Industrijalaca i Obrtnika za sjev. Dalmaciju. U nedjelju prije podne održana je redovita glavna godišnja skupština ovoga udruženja. Pretsjednik g. Kulić pošto je ustanovio dovoljan broj članova, otvara skupštinu, pozdravlja delegata T. O. K. iz Splita, dugogodišnjeg pretsjed. g. Miloša Šupuka, te vladinog povjerenika g. Štrkalja. Komemorira uspomenu preminulog člana blagopok. Ivana Ercega. Zatim se osvrće na teške ekonomske prilike u svljetu i na korake koje je Udruženje poduzelo da bi se ove nevolje ublažile. Osvrće se na novi Zakon o radnjama, na osnovu kojeg ima da se provede likvidacija ovog Udruženja i podijela društvene imovine, te pristupi osnutku Prinudnog udruženja trgovaca za srez Šibenik.

Poslije iscrpnog izvještaja tajnika g. Žaje i blagajnika g. Čičina Šaina, prelazi se na 4 tačku dnevnog reda: Raspust Udruženja i podjela društvene imovine. Prihvaća se jednoglasno predlog raspusta Udruženja te je odlučeno da iz društvene gotovine od Din. 27.769,24, dađe Trgovačkoj školi za pripomoć siromašnim dacima 2.769 din., a ostalih 25.000 Din. da se preda proporcionalno novoosnovanom trgovačkom udruženju i Prinudnom udruženju zanatlija kad se ono bude osnovalo. Prma se predlog da se osnuje Prinudno udruženje trgovaca za srez Šibenik, a u osnivački odbor ušla su: gg. Kulić Vladimir, Triva Dimitrije, Žaja Ivo, Čičin Šain Ivan, Grubišić Frano, Lušić Andrija i A. Meznarić. Zatim se prelazi na eventualne predloge. Pretsjednik čita brzojav načelnika Tijesna Paškvalina, kojim moli moratorij za trgovce i zanatlije, koji su u teškim ekonomskim prilika obziroma na današnji zak. o zaštiti seljaka.

Pretsjednik potom zahvaljuje prisutnima na odazivu, preporučuje i nadalje solidarnost u radu, pak zaključuje skupštinu.

Posljednji ispraćaj blagopok. Sime Vulinovića. U subotu poslije podne ispraćen je na vječno počivalište pok. Simo Vulinović-Zatan apsol. veterine. Koliko je za života bio voljen, najbolje se vidi po impozantnoj žalobnoj povorci u kojoj je uzelo učešća, osim drugova njegovih, i brojno građanstvo. Sprovodu je prisustvovao Akademski klub, P. Š. K. „Krka“ i J. Š. J. Jadran. Poslije opijela, kojeg je obavio protoj. Krstanović, oprostio se je od pokojnika u ime Akademskog kluba g. B. Dulibić.

Provađanje vodovoda do Dubrave. Uskoro će se započeti sa radovima oko produženja vodovodne cijevi do Dubrave. U tu svrhu prošlih dana boravio je u našem gradu jedan inžinjer banske Uprave, koji je u pratnji općinskog prisjednika g. Mate Karadžole i sreskog načelnika g. Aničina, obišao i proučio predjel kuda će se provesti vodovodna cijev. Ovi radovi, koji će stajati Din. 400.000 obaviti će se na račun Higijenskog zavoda u Splitu.

SOKOLSTVO

IZ ŽUPE ŠIBENIK-ZADAR. Sokolska ideja, počela je u zadnje vrijeme naglo da se širi, suština njezina usadila se duboko u srce našeg seljaštva, tog najčistijeg djela našeg naroda. Može se sa zadovoljstvom ustvrditi, da ova župa danas broji 22 sokolske čete sa oko 1400 pripadnika. Tim naše selo najbolje pokazuje, da je ideologija neumrlag Tyrša našla u njima dostojne sljedbenike. Zbor društvenih načelnika zaključio je, da se 28 juna, na Vidovdan, na Kosovom Polju održe natjecanja i javna vežba svih četa pripadnika ove župe. Sokoli će seljaci 28 juna odati dostojnu počast palim žrtvama za naše ujedinjenje; oni će na Kosovu polju pokazati svoj rad, a četa pobjednica odnijeeće kao nagradu prelazni dar ove župe (Sokolsku Zastavu. Mus.

IZ NAČELSTVA DRUŠTVA. Sazivljem prijavu svih vježbačkih kategorija za četvrtak 28 IV. u 8 sati navečer u prostorijama na poljani Kralja Petra. Pozivlju se sva braća i sestre da istoj prisustvuju u potpunom broju. Zdravo.

Društveni načelnik: Ivo Protega s. r.

Električna trajna ondulacija
samo Din. 150.— **Manikir-salon**
za dame i gospodu.

Braća Laurić
Frizeri - Šibenik.

MALI OGLASNIK

Do 15 riječi 6 D'n. Svaka daljna riječ 50 para.
— Za trošak poštarine plaća se posebno. —

IZNAMLUJE SE ODMAH sve prostorije kazališne gostione, prikladne za svaku vrst trgovine sa posebnom magazom. Informacije kod vlasnika g. Stipe Bodula - Šibenik.

PRODAJE SE DUĆAN sa cijelim inventarom, posao dobro upućen, u središtu grada. Za informacije obratiti se Upravi lista.

ŠKOLSLA GODINA JE PRI KRAJU. Talentiran učenik osmog razreda dava instrukcije uz minimalni honorar. Za upute obratiti se uredništvu.

PRODAJE SE KUĆA DVOKATNICA u centru grada: stanovi sa potpunim komforom, dvije prostrane duboke konobe, tri dvorišne prostorije, terase, praona, veliko dvorište, teren podesan za gradnju, ulaz kolima. Obratiti se upravi lista (kuća fotografa Mattiazzi).

MALINOV SOK DIN. 14. uz pouzeće, bez emblaže, postavno ovdje svaku količinu šalje V. Tomić, Marenberg-Slovenija.

Medjunarodno otpremništvo

JOSIP JADRONJA

ŠIBENIK (Dalmacija)

Gradjevna limarska radnja
Mitar Kukolj

PREUZIMA

gradjevne limarske radnje.

IZRADJUJE

bakrene kotlove za kuhinje
i pecivo rakije.

Solidna i brza radnja uz
najumjerenije cijene.

Novo otvorena mljekarna
ZDRAVLJAK

Mliječni buffet

u Šibeniku

u ulici Kralja Tomislava br. 47
kod crkve sv. Jakova.

Preporuča svježe kravlje, punomasno mlijeko, sve vrsti vlastitih i inozemnih mliječnih proizvoda uz vrlo solidne cijene.

Viktor Sosić

Šibenik (kod sv. Ivana)

Trgovina boja.

Uvijek na zalhi

Dobar engleski

„Copper Paint“

Trgovina koža i cipela
Aleksander Anweiler
Šibenik (ul. Kralja Tomislava 4)

Veliki izbor ručno radjenih cipela
Prma se naručbe po mjeri i bojadisanje
cipela raznim bojama.
Radnja solidna. Cijene umjerene.

PRODAJA SVJEŽEG CVJEĆA

U svako doba godine. Solidna izradba nadgrobnih vijenaca, kao i vjenčanih i nadgrobnih buketa.
Unajmljujem i prodajem umjetničke vijence.

Zorić Stipe — Šibenik
Poljana Kralja Petra.